

<http://www.spwola.com/>

nr 1, grudzień 2016 r.

2 zł

Szkoła Podstawowa im. Stefana Kard. Wyszyńskiego w Woli Rafałowskiej

Ks. Jan Twardowski

Gdyby przyszli do Ciebie wtedy
w świętą noc
kiedy świeciła jedna czytelna gwiazda
dzisiejsi chrześcijanie
zwłaszcza ci co uważają że trzeba wszystko mieć
żeby nie przestać być
może chcieliby przykryć Cię wełnianą koldrą
porozwieszać Ci firanki w stajni
sprawić świętemu Józefowi rękawiczki
te najcieplejsze z jednym palcem
obmyślać centralne ogrzewanie
bardziej wpływowi pisaliby do Urzędu Kwaterunkowego
o mieszkanie dla Ciebie z wygodami
żebyś nie mieszkał kątem
nieufni doszukiwaliby się w podskakującym osle
kucyka trojańskiego z podejrzanym sumieniem
najodważniejsi zaczęliby protestować powołując się
na Deklarację Praw Człowieka i Obywatela
i wszystkie dekryty o wolności wyznań
poeci ubraliby Betlejem w liryczne dekoracje
malarze smarowaliby złotym pędzlem
bo inaczej nie wypada
w najlepszym wypadku modliliby się do Ciebie
jak do dziecka milionera
złożonego umyślnie na sianie
a Ty tłumaczyłbyś otwartymi oczami
ze zmarzniętą mamusią przy policzku

że nie chcesz takiego Bożego Narodzenia
że jesteś nagą tajemnicą
że oddajesz wszystko
wszystko możesz oddać
że właśnie będąc tylko oddawaniem
jesteś Bogiem

Najserdeczniejsze życzenia:
Cudownych Świąt Bożego Narodzenia,
Rodzinnego ciepła i wielkiej radości,
Pod żywą choinką zaś dużo prezentów,
A w Waszych pięknych duszach wiele sentymentów.
Świąt dających radość i odpoczynek,
oraz nadzieję na Nowy Rok,
żeby był jeszcze lepszy niż ten, co właśnie mija.

całej społeczności szkolnej życzy Redakcja

Gazetka Społeczności Szkolnej

9 października 2016 roku cała społeczność szkolna zebrała się w pięknie przystrojonej sali gimnastycznej naszej szkoły. Powodem tego była chęć **przyjęcia w szeregi uczniów dzieci rozpoczynające naukę w klasie pierwszej**. Pierwszoklasiści byli tym faktem głęboko przejęci, przygotowawali się na tę uroczystość bardzo intensywnie. Po powitaniu rodziców, nauczycieli i wszystkich zgromadzonych, uczniowie klasy pierwszej udowodnili poprzez znajomość zasad i reguł panujących w naszej szkole, że są godni przynależać do społeczności uczniowskiej. Po pięknie wyrecytowanych przez nich wierszach i odśpiewanych piosenkach, nadeszła chwila kiedy pierwszoklasiści złożyli ślubowanie przed Sztandarem Szkoły, następnie Pani Dyrektor dokonała pasowania każdego z nich. Były liczne zdjęcia wykonywane przez dumnych rodziców, prezenty i upominki. Dalsza część imprezy odbyła się w sali pierwszoklasistów, gdzie rodzice wręczyli prezenty swoim dzieciom z okazji tej uroczystości. Dzień ten był dla pierwszoklasistów ogromnym przeżyciem, które zachowają na długo w swojej pamięci.

**Bajda Oliwia
Bujak Bartłomiej
Czarnota Adam
Kmieć Anna
Lew Martyna
Ptak Nikola
Szela Karol
Szydełko Jagoda
Trojanowska Julia
Trojnar Bartosz**

**Wychowawczyni:
p. Ewa Smyczek**

W piękne wrześniowe przedpołudnie, uczniowie klasy I wraz z wychowawczynią p. Ewą Smyczek wybrali się do **Teatru Maska** na interaktywny spektakl pt.: „Gra”.

Zanim weszliśmy do teatru, dzieci miały okazję podziwiać rzeszowski rynek, który zrobił na nich ogromne wrażenie. Interaktywny spektakl w prosty i atrakcyjny sposób uczył zasad bezpiecznego zachowania się w mieście. Numery alarmowe, do kogo zwrócić się o pomoc w niebezpiecznych sytuacjach, jak przechodzić przez jezdnię i jak bezpiecznie jeździć w grupie rowerzystów – to tylko niektóre z licznych przydatnych informacji i reguł, których nauczyli się mali widzowie. A wszystko to – dzięki konwencji gry i teatru lalek – w formie zabawy, do której chętnie przylączyły się wszystkie dzieci. Wracając do naszej miejscowości, dzieci nadal przeżywały sceny z przedstawienia. Spektakl spotkał się z wielkim zainteresowaniem ze strony wychowanków.

My, uczniowie pierwszej klasy uczęszczamy na zajęcia pozalekcyjne, które mają za zadanie rozwijać nasze zainteresowania. Podczas tych zajęć, często odwiedzamy Bibliotekę Publiczną, gdzie wspaniale się bawimy z Panią Bibliotekarką. Chętnie też wypożyczamy książki. Na zajęciach wykonujemy też bardzo ciekawe prace techniczno – plastyczne. Całkiem niedawno przygotowaliśmy balwanki, które nigdy się nie roztopią, a przy wykonaniu których się nie przeziębimy i nie przemoczymy ubrań. Te zajęcia szczególnie przypadły nam do gustu.

Pozdrawiamy – klasa I

Początek listopada kojarzy się nam ze **świętem Wszystkich Świętych, z Dniem Zadusznym**. W tych dniach udajemy się na cmentarze, by uczcić pamięć bliskich, znajomych, bezimiennych bohaterów, żołnierzy oraz ludzi zapomnianych. Jest to czas zadumy i refleksji nad życiem, nad śmiercią i przemijaniem. To czas modlitwy za dusze zmarłych z naszych rodzin, a także tych, za których nikt się już nie modli.

W naszej szkole listopadowa zaduma udzieliła się wszystkim, dorosłym i dzieciom 31 października podczas apelu z okazji Wszystkich Świętych pod hasłem „Pamiętajmy o Zmarłych”. Uczniowie klasy 3 pod opieką wychowawczynie Wiesławy Jacek - Zawilo przedstawili w wierszach i piosence myśli o przemijaniu, wędrowaniu, niepotrzebnym lęku przed śmiercią oraz oddali hold zmarłym nauczycielom, kapłanom, żołnierzom i wszystkim bliskim. Program przybliżył atmosferę i nastrój święta oraz skłonił do przemyśleń na temat przemijania.

Pamiętajmy o zmarłych

Opiekun Szkolnego Koła Caritas - P. W. Zawilo

Do obchodów **Święta Niepodległości** w naszej szkole przygotowali się wszyscy uczniowie - nie tylko ci, którzy występowali na "scenie". **Przedszkolaki** wykonały kotyliony, **klasa pierwsza** - plakat symbolizujący Polskę, **klasa druga** przygotowała wystawę, mówiącą o Ojczyźnie, **klasa trzecia** zaśpiewała dla nas pieśń patriotyczną, **klasa czwarta** recytowała część Inwokacji z Pana Tadeusza, **klasa piąta** natomiast wyraziła słowami, czym dla nich jest 11 listopada, a uczniowie **klasy szóstej** pod kierunkiem p. Anny Charlińskiej-Błaszczak tuż po wprowadzeniu Pocztu Sztandarowego i odśpiewaniu Hymnu Państwowego zaprezentowali piękną lekcję historii przypominającą wydarzenia od pierwszego rozbioru Polski po pamiętne dni listopadowe z roku 1918, które przyniosły Polsce upragnioną niepodległość. Dzieci, recytując wiersze, przedstawiły tragiczne losy naszej Ojczyzny i trudną drogę do wolności, a także oddały hold tym, którzy poświęcili dla Niej to, co najcenniejsze - własne życie. Całości dopełniły patriotyczne pieśni, które wprowadziły nas w nastrój powagi i skłoniły do zadumy. Cieszymy się bardzo, że w tegoroczne obchody Święta Niepodległości zaangażowani byli wszyscy uczniowie naszej szkoły. Każdy dał czaśtkę siebie, aby uświetnić i uczcić to święto. Mamy nadzieję, że była to lekcja historii i patriotyzmu, której nasi młodzi Polacy nie zapomną.

Występ uczniów klasy 6

Dołącz do życzliwych!

21 listopada obchodzony jest jako **Światowy Dzień Życzliwości i Pozdrowień**, dzień dobrych uczynków i pozytywnych emocji. Idea tego święta wywodzi się ze Stanów Zjednoczonych z 1973r., kiedy to dwaj bracia Brian i Michael McCormack postanowili zareagować na konflikt zbrojny pomiędzy Egiptem a Izraelem. Chcieli pokazać światu, iż walka i zawiść szkoda, nie budują. Inicjatywa życzliwości miała za zadanie przekonać rządzących do rozwiązywania problemów w sposób pokojowy, a nie zbrojny.

Oryginalna nazwa święta brzmi Hallo World Day i symbolizuje cel tego dnia, czyli mówienie „hallo” (cześć) do przynajmniej dziesięciu osób dziennie. Obecnie Dzień Życzliwości obchodzony jest w ponad 180 krajach. Jego celem jest uwrażliwienie ludzi na wzajemną życzliwość, wzbudzenie w nich pozytywnych emocji. Jest to apel przeciwko problemom i często smutnej rzeczywistości.

Przesłanie akcji jest proste – bądźmy życzliwi codziennie, a nie tylko od święta. Pamiętajmy, że pozytywna energia, którą przekazujemy w świat do ludzi, wraca do nas z nawiązką!

My również dołączyliśmy do akcji „życzliwość na co dzień”, naszym hasłem stało się powiedzenie: „**Miej życzliwość w swej naturze, bo życzliwi żyją dłużej**”.

Następnie wybraliśmy z każdej klasy życzliwą parę, którzy w nagrodę zapozowali do zdjęcia...

Co charakteryzuje człowieka życzliwego?

Słownikowa definicja mówi, że to osoba nastawiona przychylnie i przyjaźnie, dobra i serdeczna dla drugih.

Z czego składa się życzliwość?

Wystarczy zsumować uśmiech, miłe słowo i ciepłe spojrzenie.

Bądźmy więc życzliwi nie tylko 21 listopada!!!

Światowy Dzień Życzliwości przygotowała dla nas klasa 2 z wychowawczynią p. Jolantą Wójcik

Grzeczność

Czemu żaden człowiek nikomu nie powie nic miłego.
Czemu siedząc przy stole nie powiesz „proszę” - dlaczego?
Kaźde słowo cenne może być,
z żadnym miłym słowem nie trzeba się kryć.
Ważne, by ta grzeczność była podstawową.
Żeby była z rana ciepłą kawą.
Tak, proszę, dziękuję,
Nic innego nie pojmuję,
jak zwykle słyszę te słowa -
wtedy na przyjaźń jestem gotowa!

Agnieszka Szela, klasa 5

13 października 2016 roku w naszej szkole obchodziliśmy **Dzień Edukacji Narodowej**. By godnie uczcić ten dzień, uczniowie Samorządu Szkolnego, pod opieką pani Anny Wolkowicz, przygotowali niezwykle nastrojową część artystyczną pt.: „Kawiarnia Literacka”. Uczniowie chcieli w ten sposób podziękować swoim nauczycielom za wkład włożony w kształcenie oraz wychowanie młodego pokolenia.

*„Wszystkie dzieci Mikołaja kochają
Wszystkie dzieci na Niego czekają.
Moc prezentów każdemu przyniesie,
Każde dziecko z prezentów się cieszy....”*

Tak recytowały dzieci przedszkolne podczas **spotkania ze świętym Mikołajem 6 grudnia**.

Wizyta świętego Mikołaja w naszej szkole, to jeden z najbardziej oczekiwanych przez dzieci dni w roku. Na to spotkanie przygotowują piosenkę lub wiersz, które będą mogły zaprezentować przed tak wyjątkową osobą. Dzieci uwielbiają te przygotowania i mimo, że zajmują im one wiele czasu, robią to z wielką przyjemnością. Nadszedł wreszcie długo oczekiwany dzień. Wszystkie dzieci już od samego rana z wielką niecierpliwością spoglądały na drzwi, nasłuchiwały „Mikołajowych” dzwoneczków. Święty Mikołaj nie zawiódł dzieci i nie kazał długo na siebie czekać. Lecz zanim zaczął rozdawać prezenty obejrzał przedstawienie wykonane przez uczniów od klasy 0-III oraz samorządu uczniowskiego. Chyba był bardzo zadowolony z efektów, bo uśmiech nie schodził mu z twarzy.

Jednak długo to nie trwało Mikołaj wręczył każdemu dziecku wspaniały prezent i musiał się pożegnać, ponieważ czekały na niego jeszcze inne dzieci. A prezenty były wspaniałe. Królowały zabawki, ale również książki, kredki no i przede wszystkim słodycze.

Zbiórka darów na rzesz Hospicjum dla Dzieci w Rzeszowie

W dniach 21- 25 listopada 2016r. samorząd uczniowski przeprowadził zbiórkę darów na rzesz **Hospicjum dla Dzieci w Rzeszowie**. Udało nam się zebrać trzy wielkie paczki, które opiekun samorządu przekazał fundacji w dniu 29 listopada 2016r. Wszystkim darczyńcom serdecznie dziękujemy. Wasz odzew był naprawdę wielki.

Jednocześnie chcielibyśmy przypomnieć, że do maja 2017r. prowadzimy w szkole akcję wolontarystyczną „**Nakręć się na pomaganie**” ,w której zbieramy w szkole plastikowe nakrętki po napojach i środkach chemicznych, które hospicjum sprzedaje, a uzyskane pieniądze przeznacza na środki opatrunkowe dla podopiecznych. Nie bądź obojętny i dołącz do naszej akcji!

W dniu **25 listopada** wszystkie dzieci uroczycie obchodzily **Świątowy Dzień Pluszowego Misia**.

W naszym przedszkolu obchodzenie tego święta to już tradycja. Tego dnia dzieci przyszły do przedszkola ze swoimi ulubionymi i kochanymi pluszakami. Nie było to byle jakie święto. Przedszkolaki przygotowywały się do jego obchodów już od dłuższego czasu. Nauka wierszyków, piosenek, prostych układów tanecznych. Dzieciaki miały pełne ręce roboty. W dniu Święta Pluszowego Misia zaprosiły rodziców i starszaków na swój wielki występ związany z Dniem Pluszowego Misia.

"Mały miś w świecie wielkiej literatury" to tytuł projektu, który od listopada a dokładnie w 25 gdy wypadł Dzień Pluszowego Misia realizuje nasz oddział przedszkolny.

"Mały miś w świecie wielkiej literatury" to projekt edukacyjny, który wymyśliła Aneta Konefał z Przedszkola Publicznego nr 1 w Kolbuszowej. Głównym celem projektu jest rozwijanie czytelnictwa zgodnie z kierunkiem realizacji polityki oświatowej państwa na rok szkolny 2016 / 20-2017 oraz rozwijanie współpracy między przedszkolami. Przedszkola, które zgłosiły swój udział w projekcie zostały podzielone na grupy, w których jest po 10 placówek. Każda grupa / uczestnik projektu przygotowuje swojego misia.

Dzieci nadają mu imię (nasza misia została okrzyknięta Tulusią), wyposażają w wizytówkę oraz specjalny dziennik podróży. W dzienniczku znajduje się zdjęcie misia, informacja do kogo należy, zdjęcie grupy wraz z odcisniętymi paluszkami dzieci oraz tytuł książeczki, jaką dzieci "przeczytały" miśkowi. Tak wyposażony miś wyrusza w podróż do każdego z dziesięciu przedszkoli z grupy.

Gdy nasz miś wyrusza w świat, w naszym przedszkolu czekamy na przyjęcie gości - misiaczków z przedszkoli z listy z którymi się witamy, oglądamy ich dzienniczki podróży, czytamy książeczkę uzupełniamy dzienniczek misia o dedykacje, rysunki oraz odciski naszych paluszków i wysyłamy go po gorącym pożegnaniu dalej w drogę. Do naszego przedszkola zagościł już Pimpus z Torunia i Anatol z Olsztynka. Po odwiedzeniu wszystkich 10 przedszkoli, każdy miś wraca do swojej rodzinnej placówki "oczytany" i z uzupełnionym dzienniczkiem podróży.

Międzyczasie nasz klasowy miś Tulinek również postanowił się wybrać na wycieczkę i wędruje na jedną noc do domu przedszkolaków, które wspólnie z rodzicami czytają mu bajki na dobranoc oraz wykonują rysunki w dzienniczku Misia na pamiątkę odwiedzin. Lecz to nie koniec atrakcji związanych z małym misiem gdyż, przyłączyliśmy się do akcji bożonarodzeniowej i wypełniamy specjalne misiowe zadania typu: ubieranie choinki, nauka Misiowej kolędy, pieczenie misiowych pierniczków oraz wysyłanie karteczek świątecznych do innych przedszkoli. Nauka poprzez zabawę procentuje nie tylko zdobywaniem wiedzy ale i również poznawaniem nowych przyjaciół ponieważ, w planach przedszkolaki mają udział w wideo konferencji gdzie będą mogły poznać Misiową Mamę oraz jej podopiecznych.

P. Monika Pondel

Przedszkolne Kuchcikowo

Minęło już 3 miesiące od wdrożenia innowacji „Przedszkolne Kuchcikowo”. Przez ten czas intensywnie nie tylko „kucharzyliśmy” ale uczyliśmy się zasad zdrowej, żywności, odpowiedniego zachowania przy szkole jak i jego prawidłowego nakrycia, poznawaliśmy proces powstawania mleka, mąki itp. Przedszkolaki są już gotowe, aby w domu pod czujnym okiem rodziców przygotować pyszny posiłek dla całej rodziny. Dzieci doskonale czują się w roli kucharzy. Z wielkim zapalem i skupieniem używają nożyków, aby wyczarować smaczniki, salatkę owocową, ciasteczka, pyszne zapiekanki itp. A tu przed nami jeszcze wiele nauki gdyż czekają na nas: pierniczki, salatkę jarzynową, prawdziwe wypieki i wiele jeszcze innych pyszności. Przedszkolaki z zapalem i z poznanymi zasadami higieny oraz bezpieczeństwa aż rwą się do nauki nowych przepisów i robienia prostych potraw. Wspólna praca popłaca co widać w postępach oraz podczas pałaszowania potraw, które dzieci same sporządzają.

P. Monika Pondel

Dzień Papieża Jana Pawła II to polskie święto obchodzone co roku 16 października, ustanowione przez Sejm Rzeczypospolitej Polskiej w hołdzie Janowi Pawłowi II papieżowi – Polakowi. Równoległe obchodzony jest przez Kościół katolicki w Polsce Dzień Papieski, przypadający w każdą niedzielę poprzedzającą rocznicę wyboru Karola Wojtyły na papieża. W naszej szkole również obchodziliśmy rocznicę tego niezwykłego wyboru papieża – Polaka na stolicę Piotrową. Z tej okazji 21 października została przygotowana przez uczniów klasy 6, a pod opieką ks. Jerzego Rusina okolicznościowa uroczystość upamiętniająca to ważne wydarzenie. Podczas tej uroczystości uczniowie przypomnieli najważniejsze wydarzenia z biografii Karola Wojtyły i trwającego blisko 27 lat pontyfikatu papieża Polaka. Uczniowie mieli okazję przypomnieć sobie fragmenty homilii Jana Pawła II, a także zaśpiewać Jego ulubione pieśni. Uroczystość przebiegła w bardzo podniosłym stylu. Wydarzenie to w należyty sposób uczciło pamięć o Papieżu Polaku.

Czy zło musi istnieć na świecie ?

Moim zdaniem zło zawsze będzie istnieć na świecie. Nie można go zlikwidować, ale można próbować, aby było go mniej.

Zło to najgorsze z możliwych uczuć, prowadzi do smutku i wojen. Nikt nie chce być zły, choć czasem czyni zło nieświadomie. Zło ma wiele twarzy, na przykład kłamstwo. Nie ma człowieka, który nie kłamie, bo jeśli mówi, że nie kłamie, to wtedy często kłamie. Czasem kłamiemy, żeby kogoś nie urazić i choć robimy to w dobrej wierze, czynimy zło. Gdyby każdy zaczął mówić tylko prawdę, wszyscy zaczęliby się nawzajem nienawidzić – a nienawiść to zło. Nikt nie chce słuchać prawdy o sobie, ludzie wolą być chwaleni. Zło to też zazdrość. Każdy komuś czegoś zazdrości, a to, że ktoś jest bogatszy, czy bardziej lubiany. Zazdrość to naturalne uczucie każdego człowieka. Drobne przewiski i wyzwiska, to też zło. Taki zło spotykamy na każdym kroku, codziennie. To zło jest małe, można powiedzieć, nieznaczne, ale jednak, to też jest zło.

Każdy z nas czyni zło, niby nic nieznaczające, ale jeśli myśli tak każdy, z miliardów ludzi na ziemi, to małe zło przeraża się w ogromne. Nie zlikwidujemy kłamstwa, nienawiści czy zazdrości, ale możemy próbować je zmniejszyć przez dobre uczynki.

Amelia Kołodziej, klasa 6

Być kobietą dyrektorem - wyzwanie spore..

/wywiad z Dyrektorem Szkoły Podstawowej im. Stefana Kard. Wyszyńskiego w Woli Rafałowskiej - p. mgr Haliną Drażek/

Motyl: Dzień Dobry.

P. Dyrektor Halina Drażek: Witam Wszystkich bardzo serdecznie!

Co robi dyrektor szkoły i czy trudno być dyrektorem szkoły takiej jak nasza?

Dyrektor szkoły (tak ogólnie rzecz ujmując) odpowiada za funkcjonowanie szkoły tj. za bezpieczeństwo oraz efekty kształcenia i wychowania uczniów, troszczy się o zapewnienie dobrych warunków do pracy nauczycielom i pracownikom szkoły.

Czy jest trudno być dyrektorem? Myślę, że nie jest to przysłowiowa „bulka z masłem”, ale przy dobrej organizacji, z pomocą oddanych nauczycieli i pracowników szkoły jest to łatwiejsze.

Uczy Pani od wielu lat. Jak to się stało, że zdecydowała się Pani zostać nauczycielką?

Uczę od 28 lat a myśl o tym, kim będę w przyszłości kielkowała już w dzieciństwie. Jako dziecko uwielbiałam bawić się w szkołę. Ponad to w mojej rodzinie jest sześciu nauczycieli – może to rodzinna tradycja?

Czy nawet po tylu latach nauczania nadal czerpie Pani z niego radość? Jest ona mniejsza, większa w związku z upływem czasu?

Myślę, że radość jest taka sama, bo to coś wspaniałego, gdy można dzielić się sobą, swoją wiedzą i doświadczeniem z innymi.

Jak zmieniła się szkoła od czasu, gdy była Pani uczennicą?

Ja kończyłam ośmioklasową szkołę, do szkoły trzeba było chodzić we fartuszkach z naszytą tarczą szkoły, nauczyciel był dla nas uczniów najważniejszą osobą – autorytetem, do którego odnosiliśmy się z wielkim szacunkiem.

Czy czerpie Pani wiedzę od uczniów? Czy my uczniowie czegoś Panią uczymy?

Ależ oczywiście, uczę się każdego dnia. Przekazujecie mi dużo pozytywnej energii, młodzieńczego zapału.

Czy nawiązuje Pani dobre kontakty z uczniami?

Na to pytanie najlepiej odpowiedzieliby sami uczniowie, w moim przekonaniu nie mam problemów z nawiązywaniem dobrych relacji z drugim człowiekiem.

Co Pani ceni w uczniach najbardziej?

W uczniach najbardziej cenię chęci, zaangażowanie, bezinteresowność, pasję w poznawaniu świata.

Jakie jest Pani największe marzenie, jako dyrektora szkoły?

Moim największym marzeniem jest to, aby każdy uczeń naszej szkoły był dobrym człowiekiem, który kocha swoją rodzinę i Ojczyznę.

Kto jest Pani największym autorytetem?

Największym autorytetem są dla mnie moi rodzice, św. Jan Paweł II, bl. Kard. Stefan Wyszyński. To Oni uczą mnie, że w życiu trzeba mówić prawdę, szanować każdego człowieka, pochylać się nad każdym kto potrzebuje pomocy, wymagać od siebie, uczciwie pracować, służyć i kochać Ojczyznę.

Jaka jest Pani ulubiona książka i film?

Ulubiona książka to każda, która jest interesująca, od której nie możesz się oderwać to może być powieść, kryminał itp. Ostatnio czytałam piękną powieść Francine Rivers „Ogród Leoty”. To opowieść o samotności, braku porozumienia z najbliższymi i o wielkiej tęsknocie za miłością – polecam starszym czytelnikom.

Ulubiony film to „Czterdziestolatek” w reżyserii Jerzego Gruzy z takimi aktorami w roli głównej jak: Anna Seniuk, Andrzej Kopiczyński i wspaniałą kobietą pracującą czyli Ireną Kwiatkowską.

Jak Pani spędza wolny czas po pracy?

Gdy mam wolny czas to najchętniej oglądam swój ulubiony film (przy nim odpoczywa), czytam książkę lub spotykam się z przyjaciółmi.

Jaka jest Pani ulubiona potrawa?

Każda o ile nie jest to mleko.

Czego życzy Pani czytelnikom gazetki w nadchodzącym 2017 roku?

Z okazji zbliżających się Świąt Bożego Narodzenia życzę wszystkim czytelnikom gazetki Motyl radości, pokoju i miłości płynącej od Bożej Dzieciny wielu szczęśliwych chwil oraz wszelkiej pomyślności w nadchodzącym Nowym Roku.

W imieniu redakcji Motyla składamy Pani Dyrektor najlepsze życzenia radosnego i rodzinnego Bożego Narodzenia, wszelkiej pomyślności w Nowym-2017 Roku, satysfakcji z pracy z uczniami, życzliwości i uśmiechu na co dzień, wszystkich racji zrozumienia, czasu na przemyślenia i prawdziwego do wielkich celów natchnienia.

Dziękujemy.

Dziękuję.

wywiad autoryzowany

2 grudnia 2016r. chętni uczniowie klasy V I VI wzięli udział w **szkolnym konkursie z języka angielskiego „A Christmas carol contest”**. Celem konkursu było zmotywowanie uczniów do nauki języka angielskiego, poszerzenie zakresu wiedzy z literatury angielskojęzycznej oraz promowanie pozaszkolnych form nauki języka obcego. Zadaniem uczniów było rozwiązanie testu wielokrotnego wyboru, który sprawdzał znajomość treści książki „Opowieść wigilijna” Karola Dickensa. Kolejne zadania polegały na opisaniu fotografii z motywem świątecznym, opisaniu Bożego Narodzenia oraz wyglądu św. Mikołaja. Zadania należało oczywiście wykonać w języku angielskim.

Zwycięzcami konkursu zostali:

I miejsce- Justyna Czarnota kl. VI

II miejsce- Agnieszka Szela kl. V

III miejsce –Jakub Kud kl. V

A Christmas carol contest

Oto fragmenty nagrodzonych prac:

Justyna Czarnota

What do you and your family do on Christmas Day?

We wake up and eat breakfast. After breakfast we go to the church. Afterwards, we visit our family. We eat dinner together. Our young cousins play with new toys. Our parents talk with our cousins' parents. We talk and play games with our cousins. After dinner we come back home. We watch TV and read books. When it is late we go to our beds.

Agnieszka Szela

Describe a photo. Use the Present Continuous Tense.

This is a family photo. There are five people: a mum, a dad and three children. Dad is hanging a star at the top of the Christmas tree. Mum is helping him. Children are hanging colourful decorations. A small baby is looking at his parents. They are happy.

Jakub Kud

What does Santa Claus look like?

This is Santa Claus. He's got a white a big beard. He has sometimes got a moustache. He is fat. Santa Calus is happy and funny.He likes cakes and milk. Santa Claus likes children.

Nagrodą w konkursie były bilety na spektakl „Opowieść wigilijna” w Teatrze Maska w Rzeszowie oraz wyjście do kawiarni. Wizyta w Rzeszowie i odbiór nagród miały miejsce 7 grudnia 2016r. Oto jak wspomina ten dzień laureatka II miejsca- Agnieszka Szela:

Dnia 7 grudnia 2016r. trójka uczniów, którzy wygrali konkurs z języka angielskiego, wraz z panią Anną Wołkiewicz, udała się do Teatru Maska w ramach nagrody. Było duże zamieszanie w szatni teatru, bo były tam też grupy z innych szkół, z o wiele młodszymi od nas dziećmi. Było tam bardzo głośno. Wreszcie zgasły światła i rozpoczął się spektakl. Byliśmy oczarowani. Główny bohater Scrooge prowadził nas przez ośnieżone ulice XIX- wiecznego Londynu. Bardzo podobała mi się gra aktorów, piękny śpiew angielskich koled oraz stroje z epoki. Cały spektakl był bardzo ciekawy.

Po spektaklu udaliśmy się do kawiarni Powoli. Wystrój nam się bardzo podobał, tak samo, jak i zamówienie. Kto nie byłby zadowolony z filiżanki prawdziwej, gorącej czekolady oraz kawałka typowo brytyjskiego brownie. W drodze powrotnej był czas na podziwianie świątecznie udekorowanego Rzeszowa. Warto uczyć się języka angielskiego.

Zwycięzcom gratulujemy!

10 września jest Światowy Dzień Pierwszej Pomocy. To dobry moment by przypomnieć sobie jak ratować ludzkie życie. W związku z tym, pani Anna Charlińska - Błaszczak na lekcjach wychowawczych w dniu 12.09.2016 r odświeżyła wiadomości i umiejętności uczniów klas IV - VI. Korzystając z fantoma do resuscytacji krążeniowo- oddechowej przeprowadziła wykład i pokaz pierwszej pomocy. Uczniowie mogli przypomnieć sobie podstawowe zasady ratowania. Z kolei w dniu 09.09.2016 r uczniowie klas I-III mogli się nauczyć wszystkiego, nie tylko słuchając i obserwując jak przebiegają kolejne etapy ratowania ludzkiego życia, ale również każdy uczeń mógł pod okiem pani Ani przećwiczyć wszystko na fantomie. **Ratowanie poszkodowanych to nasz obowiązek. Pamiętajcie o tym!**

W tym roku **Indywidualne Biegi Przełajowe** odbyły się 27 września 2016 w Chmielniku, na stadionie.

W ten słoneczny dzień, na zawodach spotkali się najlepsi biegacze ze szkół podstawowych z terenu gminy. Naszą szkołę, pod opieką pani Anny Charlińskiej - Błaszczak reprezentowali z klasy IV Martyna Czarnota, Małgorzata Jarosz, Bartosz Kyc i Jakub Szylar, z klasy V Katarzyna Dubiel, Jakub Kud, Michał Dziura i Łukasz Dziura, z klasy VI Jakub Dubiel i Bartłomiej Szczepański. Najlepiej spisały się dziewczęta. Można mówić o sukcesie, gdyż w swoich kategoriach wiekowych

III miejsce zajęły Katarzyna Dubiel oraz Martyna Czarnota, zaś II miejsce zajęła Małgorzata Jarosz.

Gratulujemy!

Żeby wygrać, trzeba grać czyli Dolina Strugu miodem płynąca.

Lubimy rodzinie miód. Dodajemy często i do wszystkiego. A najczęściej po prostu do buziek. Nie zdziwiło więc mnie (mama), kiedy córka (Amelia), wpadając do domu jak burza, krzyczy z przedpokojem, że jest konkurs plastyczny, że o rozwoju Doliny Strugu, i że robi, i że ule będzie malować. Fajnie. Szczerze się ucieszyłam, że córka tak po prostu chce. Ule? Ale dlaczego ule? Jak powiedziała, tak zrobiła. Córka, jak naprawdę chce, to robi sercem całym. Ule wyszły jej pięknie!

Kilka dni później (na tyle dużo, że mama zdążyła zapomnieć o konkursie, a i córka nic nie wspominała). Telefon do mamy od Pani Dyrektora. Że jutro rozdanie nagród i że córka „zajęła zaszczytne, wysokie miejsce”... Przez chwilę mama nie mogła skojarzyć o jaki konkurs chodzi. Ale bardzo się ucieszyła! Bardzo, bardzo się ucieszyła! I była dumna.

3 listopada 2016 r. w Społecznym Gimnazjum Doliny Strugu w Chmielniku odbyła się konferencja podsumowująca projekt **"Wieloaspektowy Program Rozwoju Sami Sobie w mikroregionie Dolina Strugu"** realizowany przy wsparciu środków szwajcarskich.

Podczas konferencji córka odebrała nagrodę za zajęcie I miejsca w konkursie artystycznym dotyczącym rozwoju Doliny Strugu w kategorii malarstwo (klasy IV-VI). Konkurs organizowany był przez Regionalne Towarzystwo Rolno-Przemysłowe „Dolina Strugu”. Nagrodę wręczył Prezes Zarządu, pan Kazimierz Jaworski.

I wróciła córka do domu szczęśliwa. A i mamie było fajnie miło.

A wniosek z tego jaki? A taki, że warto czasem zrobić coś, czego nie musimy, ale możemy. Bo nic nie robiąc, odbieramy sobie szansę, na wygraną. Bo żeby wygrać, trzeba grać! Po prostu!

Zwycięzcy Amelia Kołodziej

mama

Co w bibliotece... piszczy

Od roku 2014 działa w naszej szkole Dyskusyjny Klub Książki skupiający lubiącą czytać młodzież, która pragnie dzielić się swoimi spostrzeżeniami na temat przeczytanych książek.

Pierwsze spotkanie w bieżącym roku szkolnym **DKK** odbyło się **25 października 2016 r.**, z lekturą książki „Werka Rozterka...” Jest to seria przygód sympatycznej czwartoklasistki. Dzięki lekturze możemy przyrzeć się Werce: gdy nie do końca mówi prawdę, gdy czasem coś zataja, gdy niekiedy nie słucha nakazów rodziców, czy też wdaje się w kłótnie z najbliższymi. Z tego powodu rodzą się później kłopoty, z których dziewczynka musi umieć sama wybrnąć. Książki napisane prostym językiem, ale ciekawie oddającym rozterki naszej tytułowej bohaterki, ale przede wszystkim to także cenna nauka – branie odpowiedzialności za swoje słowa i czyny. Inna ważna sprawa – praca nad sobą, by osiągnąć wymarzony cel. Jeśli tylko będziemy uważnie czytać, zrozumimy z niej, jak ważne w relacjach są szczerłość, zaufanie, przyjaźń, czy oddanie bliskim nam ludziom. Zachęcamy do lektury.

Spotkanie DKK

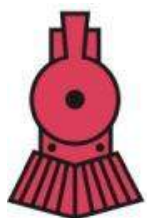

Dyskusja - kulturalna rozmowa

Prawdziwa dyskusja ma swoje prawa. Czy musimy uczyć się rozmawiać? Na te i inne pytania próbowaliśmy odpowiedzieć na **kolejnym spotkaniu DKK**. Tym razem na zajęciach chcieliśmy wypracować model prowadzenia kulturalnej rozmowy i dyskusji. Do tego celu posłużyła nam prezentacja slajdów zawierająca obrazy mające pobudzić wyobraźnię uczniów i ułatwić im formułowanie wniosków dotyczących zasad dobrej dyskusji. W proponowanej prezentacji zostały wykorzystane kadry z filmu „Szatan z siódmej klasy” w reżyserii Marii Kaniewskiej. Na sam koniec stworzyliśmy kodeks/zasady dyskusji obowiązujący nie tylko na spotkaniach DKK.

Oto kilka naszych propozycji:

Słuchaj innych, a będziesz słuchany.
Bądź grzeczny dla rozmówców, a oni będą grzeczni dla ciebie.
Czekaj na swoją kolej, każdy ma prawo się wypowiedzieć.
Mów dopiero wtedy, gdy poprzednik skończył.
Nie wytykaj wad.
Panuj nad sobą.

**NARODOWY
 PROGRAM
 ROZWOJU
 CZYTELNICTWA**

Nasza szkoła w bieżącym roku przystąpiła do „Narodowego Programu Rozwoju Czytelnictwa”. Program uchwalony przez Radę Ministrów jest programem wieloletnim na lata 2016-2020, w celu poprawy stanu czytelnictwa w Polsce poprzez wzmacnianie roli bibliotek publicznych, szkolnych i pedagogicznych jako lokalnych ośrodków życia społecznego stanowiących centrum dostępu do kultury i wiedzy.

Biblioteka szkolna otrzymała wsparcie finansowe w wysokości 3100 zł na zakup nowości wydawniczych. Uczniowie, rodzice i nauczyciele mieli możliwość obejrzenia wystawki zakupionych książek zorganizowanej przez bibliotekę szkolną.

Co w bibliotece... piszczy

Od 26 listopada do 2 grudnia przy szkolnej bibliotece trwał **Kiermasz Książki**. W kiermaszu pomagały dziewczynki z klasy piątej: Nikola Łazarz i Agnieszka Szela – za co bardzo dziękujemy. Kiermasz cieszył się dużą popularnością wśród uczniów, rodziców i nauczycieli. I tak wiele książek zyskało właścicieli.

Goście w szkolnej bibliotece

14 listopada przedszkolaki miały możliwość spotkać się w **szkolnej bibliotece przedszkolaki**. W ramach tych zajęć dzieci wysłuchały fragmentów książki A. Lindgren „Pippi Pończoszanka”, następnie doświadczyły „bezpośredniego” **spotkania z Pippi**. W rolę rudowłosego urwisa z książek Astrid Lindgren wcieliła się Nikola Łazarz, uczennica klasy piątej, która pokrótce zaprezentowała dzieciom perypetie Pippi. Pippi Långstrump czyli Pippi Pończoszanka – to niezwykła dziewczynka, która na całym świecie stała się symbolem dzieciństwa pozbawionego nakazów i zakazów. Następnie przedszkolaki wykonały wielkoformatową pracę plastyczną przedstawiającą Pończoszanę. Mamy nadzieję, że przedszkolakom podobała się wizyta i jeszcze nie raz zagoszczą w szkolnej bibliotece.

Drugaki w bibliotece. Lekcja poświęcona była zagadnieniu **dubbingu**. Na początek, miniwykład wprowadził uczniów w temat zajęć i pozwolił zrozumieć na czym polega nadawanie osobowości głosem. Następnie uczniowie obejrżeli film z udziałem aktora Olszyńskiego Teatru Lalek, który dzielił się swoimi umiejętnościami w zakresie kreowania postaci głosem. Dzieci zostały „zaproszone” przez aktora do wspólnego wykonania **ćwiczeń językowych**, aby usprawnić aparat mowy. Po trudnych i wyczerpujących ćwiczeniach, uczniowie zostali podzieleni na grupy. Zadaniem każdej grupy było wymyślenie scenki, której akcja toczyła się w szkole, w zoo, lub w supermarkecie. Uczniowie mieli możliwość stworzyć swój **niepowtarzalny teatr lalek**.

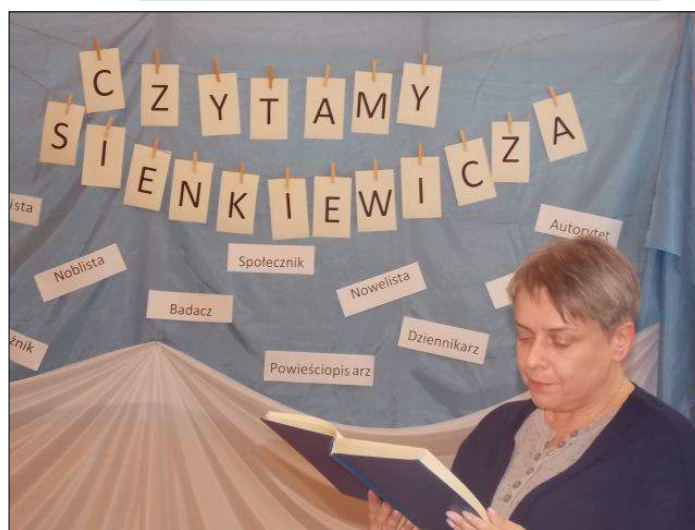
Wszyscy bawili się znakomicie. Twórcza zabawa pozwoliła im zrozumieć, co należy zrobić, aby zagrać osobę np. energiczną, leniwą czy tajemniczą... ale przede wszystkim pozwoliła rozwinąć ich kreatywność.

Mali aktorzy

Co w bibliotece... piszczy

W związku z ustanowieniem roku **2016 Rokiem Henryka Sienkiewicza**, nasza szkoła zorganizowała Konkurs Pięknego Czytania fragmentów książek H. Sienkiewicza. Organizatorami konkursu była szkolna biblioteka oraz nauczyciel j. polskiego. Konkurs „Czytamy Sienkiewicza” przeznaczony był dla uczniów klas 4-6. Wstępne eliminacje do konkursu bibliotecznego przeprowadzane były w klasach przez nauczyciela j. polskiego.

W dniu konkursu **1 grudnia** laureaci eliminacji klasowych: **Kinga Bajda, Natalia Ziaja, Gabriela Bembenek, Magdalena Jarosz, Nikola Łazarz, Jakub Sroka, Klaudia Reizer, Bartosz Kyc, Martyna Czarnota, Jakub Szylar** zmierzali się z niełatwymi tekstami Sienkiewicza „Latarnik”, „Janko Muzykant”, „W pustyni i w puszczy”. Ale zanim do tego doszło zebrani mieli możliwość przypomnieć sobie kim był Sienkiewicz oglądając krótką prezentację, a także posłuchać fragmentu „Qvo vadis” czytanego przez **P. Dyrektora**.

„Qvo vadis” czytane przez P. Dyrektora

Po krótkim wprowadzeniu rozpoczęto „Czytanie Sienkiewicza”. Komisja w składzie P. Dyrektora, P. Agnieszka – bibliotekarka Biblioteki Publicznej w Woli Rafałowskiej oraz P. Asia oceniała wyrazistość czytanego tekstu, płynność i interpretację.

Zwycięzcami konkursu okazali się: **Nikola Łazarz, Kaludia Reizer, Jakub Szylar**.

Gratulujemy!!!!

Mamy nadzieję, że uczniowie spędzili miło ten czas, i że ta forma rywalizacji zachęci do czytania, rozbudzi wrażliwość na piękno słowa, przybliży literaturę Sienkiewicza, a także nauczy nas rywalizacji w przyjemnej atmosferze.

Zwycięzcy konkursu

29 listopada uczniowie klas 4-6 uczestniczyli w spotkaniu z młodą pisarką i blogerką panią **Marią Krasowską**, zorganizowanym przez Bibliotekę Publiczną w Woli Rafałowskiej. Pani Maria to niesamowicie kreatywna i twórcza osoba, osoba mająca wiele pomysłów, realizująca swoje marzenia, kochająca książki.

Pani Maria w czasie spotkania opowiadała w sposób niezwykle ciekawy o swoim życiu, przygodach, podróżach i pasjach, o tym, dlaczego warto czytać. Zaprezentowała swoją książkę „Wyspa X” oraz odczytała jej fragment. Podczas spotkania pokazała uczniom wiele zdjęć z podróży, stanowiących dopełnienie jej niesamowitej opowieści. Uczniowie z ogromnym zainteresowaniem przysłuchiwali się historii. Swoim wystąpieniem pani Maria zainspirowała uczniów do zadawania bardzo wielu pytań. Na zakończenie spotkania uczniowie poprosili pisarkę o autografy. To było wyjątkowe, pełne pozytywnych emocji i przeżyć spotkanie.

P. Maria Krasowska

Czy ważne jest, co czytamy dzieciom? Tak, gdyż przy pomocy książek „wyposażamy” ich umysły i serca – wpływamy na ich język i wiedzę, postrzeganie świata, rozwój zainteresowań, postawy i system wartości. Od nas - rodziców i nauczycieli - zależy, czy znajdą się tam śmieci, czy stworzymy piękne, bogate, harmonijne i ponadczasowe „wnętrze”. Pomocne może się okazać pytanie, czy książka spełnia kryteria wyboru dobrych książek do czytania dzieciom. Książki powinny służyć rozwojowi języka i empatii, nauce myślenia – logicznego, krytycznego, a także abstrakcyjnego, wspieraniu zainteresowań i otwartości na świat, poszerzaniu wiedzy, rozwijaniu życzliwości do innych, poczucia humoru, dobrego smaku, uwrażliwianiu na piękno, wzmacnianiu poczucia własnej wartości i prawnego charakteru – słowem wspieraniu i rozwijaniu potencjału oraz najlepszych cech dziecka.

Kącik DLA RODZICÓW

KRYTERIA WYBORU KSIĄŻEK DO CZYTANIA DZIECIOM opracowane przez Fundację „ABCXXI – Cała Polska czyta dzieciom”

Do głośnego czytania dzieciom warto wybierać książki:

- ⇒ skierowane do dziecka i ciekawe dla niego
 - ⇒ sensowne - o czymś istotnym dla dziecka, objaśniające mu świat, rozwijająca ważną cechę bądź umiejętność np. empatię, takt, poczucie humoru
 - ⇒ napisane lub tłumaczone poprawną i ładną polszczyzną
 - ⇒ dostosowane do wieku i wrażliwości dziecka, nie wzbudzające lęków i niepokoju
 - ⇒ uczące myślenia oraz radzenia sobie z trudnymi uczuciami i sytuacjami
 - ⇒ przynoszące wiedzę i/lub rozrywkę na wysokim poziomie
 - ⇒ niosące pozytywny przekaz moralny, promujące wzorce właściwych postaw i zachowań, niosące przesłanie szacunku wobec dziecka, innych ludzi, zwierząt, przyrody, kraju, dobrych tradycji, uznanych norm społecznych, sprawiedliwego prawa
 - ⇒ rozwijające wrażliwość estetyczną
 - ⇒ kształtujące postawę optymizmu i wiary w siebie oraz pozytywne nastawienie do świata unikające stereotypów związanych z płcią, rasą, narodowością, kulturą etc., nawet jeśli podane są w „niewinnej” lub humorystycznej formie
 - ⇒ unikające antywzorców np. przykładów, że zachowania naganne wiodą do sukcesu.
- Dzieci potrzebują jasnego przekazu moralnego, co jest dobre, a co złe. Jeśli lektura pozostawia tu wątpliwości, zawsze warto z nimi rozmawiać o właściwych postawach i wyborach - takich, które nie ranią innych i służą dobru ogólnemu.

Zachęcamy Państwa do odwiedzenia strony internetowej www.rodzinneczytanie.pl na której znajdziecie Państwo nie tylko listę polecanych przez fundację książek dla dzieci ale również porady dla rodziców.

BADANIA POTWIERDZAJĄ, ŻE GŁOŚNE CZYTANIE DZIECKU:

- 1 zaspokaja jego potrzeby emocjonalne: miłości, uwagi, stymulacji,
- 2 buduje mocną więź pomiędzy rodzicem i dzieckiem,
- 3 wspiera rozwój psychiczny dziecka,
- 4 wzmacnia poczucie własnej wartości,
- 5 uczy poprawnego języka, rozwija zasób słów, daje swobodę w mówieniu,
- 6 ćwiczy pamięć,
- 7 uczy samodzielnego myślenia: logicznego, przyczynowo-skutkowego, krytycznego,
- 8 rozwija wyobraźnię,
- 9 poprawia koncentrację,
- 10 przygotowuje do samodzielnego czytania i pisania,
- 11 przynosi ogromną wiedzę ogólną, daje dostęp do informacji na każdy temat,
- 12 ułatwia naukę i pomaga odnieść sukces w szkole,
- 13 uczy odróżniania dobra od zła, rozwija wrażliwość moralną,
- 14 jest znakomitą rozrywką; rozwija poczucie humoru,
- 15 zapobiega uzależnieniu od telewizji, komputera i gadżetów elektronicznych,
- 16 chroni dziecko przed zagrożeniami ze strony kultury masowej,
- 17 jest zdrową ucieczką od nudy i niepowodzeń,
- 18 przeciwdziała demoralizacji i przemocy,
- 19 daje dostęp do życia, myśli i dzieł największych ludzi różnych epok,
- 20 kształtuje na całe życie nawyk czytania i poszerzania wiedzy.

Fundacja
ABCXXI
Cała Polska czyta dzieciom

Jeden za wszystkich, wszyscy za jednego

Dobre samopoczucie oraz chęć przebywania w szkole zależy przede wszystkim od tego, jak czujemy się w klasie, czy w klasie jest „dobra atmosfera”, jaką mamy relację z nauczycielami, a nawet jakie osiągamy wyniki w nauce.

Dlatego też piątoklasiści dokładają wszelkich starań aby być zgranym zespołem ...

"Wszystko zaczęło się ostatniego dnia szkoły, tuż przed rozdaniem świadectw. Choć Nina i Paul chodzili do jednej klasy już od dawna, właśnie ten dzień zmienił między nimi wszystko. Okazuje się jednak, że każde z dwójki głównych bohaterów zupełnie inaczej pamięta wydarzenia, które ich łączyły. Jak było naprawdę? Czy raczej ma Nina czy Paul? To nieistotne. Ważne, że jest coś, co łączy obie opowieści – pierwsze prawdziwe uczucie, potrzeba akceptacji i strach przed ośmieszeniem... "

Tak zaczyna się sztuka „Nina i Paul”, na którą wybrali się uczniowie klasy piątej do **Teatru Maska w Rzeszowie**. Ale zanim zaczęła się cudowna przygoda Niny i Paula – zostaliśmy zaproszeni do zwiedzania teatru od „kuchni” – obejrzelśmy między innymi Muzeum Lalek Teatralnych, w którym mogliśmy obejrzeć lalki, dekoracje i projekty scenograficzne.

A tu już po spektaklu, cudownie nastroszeni, spacerujemy po rzeszowskim Rynku...

Herb... czyli cała prawda o nas

Na zajęciach wychowawczych mieliśmy zaprojektować swoje własne herby by móc lepiej poznać swoje mocne strony :)

Tło herbu stanowił rysunek, który miał być symbolem nas samych. Następnie dzieliliśmy swój herb na części w których wpisywaliśmy imię przyjaciela, ulubiony przedmiot w szkole, swoje zainteresowania, ulubioną potrawę, ulubione zwierzę, ulubiony kolor. Następnie omawialiśmy swoje herby. Wyszły naprawdę pięknie.

Spotkanie klasowe przy ognisku i wspólny „wypad” do Karola .

Matematyka nie musi być nudna...

Na jednych z zajęć matematyki w klasie 5 się zajmowaliśmy się procesem wypiekania chleba. Na początku obejrzeliliśmy film „Bochenek chleba”, który pokazał etapy powstawania chleba, później na jego podstawie rozwiązywać zadania, a efektem naszej pracy jest m.in. wywiad Agnieszki Szela ze swoją babcią.

Agnieszka Szela: Witaj babciu. Chciałabym zapytać, jak kiedyś pieczono chleb

Babcia: Na początku przygotowujemy wodę, którą soli. Dodajemy także zakwas chlebowy.

Czy mogłabyś babciu nam powiedzieć, co to jest zakwas chlebowy?

Zakwas chlebowy tak jakby zaczyna.

A czy mogłabyś nam podać przepis na taki zakwas?

Odrobina ciepłej wody, którą mieszamy z mąką żytnią. Pozostawiamy na 3 dni w ciepłym miejscu, aż będzie kwaśny. Oto on.

Wróćmy do przepisu

Mieszamy wszystko razem, dodajemy wodę i mąkę żytnią, jeśli jest to chleb żytni. Trzeba też dodać odrobinę drożdży i wyrabiamy ciasto. Gdy już wyrośnie nasze ciasto, wkładamy je do blachy, a tam znów musi wyrosnąć. Później wkładamy ciasto do pieca na 1,5 godz.

W jakim piecu kiedyś wypiekano chleb?

Był do tego specjalny piec kaflowy, w którym paliło się drewnem.

Ile bochenków mieścił taki piec?

około 6, to bardzo dużo.

A jak często piekło się chleb?

Raz na tydzień, aby chleb był świeży

Babciu, a co jeszcze zdarzało ci się piec?

Bardzo lubiłam piec rogaliki drożdżowe jak i słodkie bułeczki.

A czy mogłabyś babciu podać nam przepis na takie bułeczki?

Tak.

2 l mleka, większe pół kostki drożdży, szklanka cukru, szczypta soli, 5-6 jajek, pół kostki margaryny.

Margarynę roztapiamy, po czym wlewamy do mleka i dodajemy wszystkie składniki. Zarabiamy ciasto. Wsypujemy mąkę, po czym wyrabiamy ręką, aż ciasto nie będzie lepkie. Odstawiamy i czekamy aż wyrośnie. Po wyrośnięciu posypujemy stolnicę mąką, wyrabiamy ciasto i formujemy bułeczki. Można posypać je cukrem lub makiem, nasmarować jajkiem. Na blachę i pieczemy ok 60 min aż się zarumienią.

Oto kilka zadań matematycznych, spróbujcie je rozwiązać :)

Zadanie 1.

Rodzina Patryka zjada jeden bochenek chleba dziennie. Taki bochenek kosztuje 3 zł. Ile pieniędzy na chleb wydała rodzina Patryka w październiku, a ile w listopadzie?

Zadanie 2.

Szerokość kombajnu zbożowego wynosi 10 metrów. Ilu co najmniej kombajnów trzeba użyć, aby zebrać całe zboże z pola o szerokości 65 metrów i długości 100 metrów? Pamiętaj, że każda maszyna może jechać tylko prosto i żadna nie może zawracać.

Zadanie 3.

W wózku z przygotowanym do pieczenia chlebem jest dziesięć pólek. Na każdej półce leżą bochenki ułożone równo w dwóch rzędach, po 6 bochenków w każdym rzędzie. W piecu zmieściła się zawartość dwóch takich wózków. Ile bochenków chleba piekarz wyciągnie z tego pieca?

Dziękuję babciu.

Dziękuję

Ciekawostki z drugiej klasy

Kiedy jesienią zaczęliśmy rozmawiać o urokach lasu, o ochronie drzew i ich znaczeniu i wykorzystaniu przez człowieka, to podsumowaniem zajęć były nasze ciekawe pomysły na drewniane meble. Chętni uczniowie zamienili się w „stolarzy” i z drobną pomocą rodziców wyczarowali takie cudzińka.

Nieco później badaliśmy pogodę i potrzebowaliśmy odpowiednich narzędzi w związku z tym, wykonaliśmy barometr, wiatrowskaz i deszczomierz. Narzędzia te pomagają w odczytywaniu warunków pogodowych, możemy określić ile deszczu spadło skąd wieje wiatr i co ze sobą przyniesie oraz czy ciśnienie jest niskie czy wysokie, a tym samym czy będzie pogodnie czy zanosić się na deszcz.

8 listopada, w Dniu Śniadanie Daje Moc, wspólnie przygotowaliśmy najważniejszy posiłek dnia. Wszystkim nam zależy, abyśmy byli zdrowi i mieli energię do nauki i zabawy. To właśnie śniadanie daje nam moc do działania i pomaga dobrze zacząć dzień, daje równy start w szkolne obowiązki. Jest magicznym paliwem, które napędza nas do twórczej pracy.

Dzieci miały frajdę nie tylko z jedzenia i dzielenia się z innymi, ale także spróbowania nowych smaków, dowiedziały się, co koledzy lubią na śniadanie, odkryły, że kanapki wcale nie muszą być nudne wystarczy trochę wyobraźni.

Czytając wiersze Michała Rusinka, odkryliśmy, że każdy z nas może wyhodować drzewo genealogiczne. „Za pomocą pisaków samych, a przy pomocy taty i mamy, babci i dziadka, wujka i ciotki – i wyobraźni, co czasem psoci...”

Polecamy przy okazji wszystkim ciekawym swoich przodków, książkę właśnie Michała Rusinka „Wierszyki rodzinne”. Ubawiliśmy się czytając o naszych przodkach, czy byli krawcami, astronomami, szamanami a może muszkietierami? I oczywiście wyhodowaliśmy własne **drzewa genealogiczne**.

Nasi Mali Artyści

Czasem są wśród nas, mijamy ich na schodach, gramy z nimi w piłkę i razem się śmiejemy. Bądźmy dla siebie mili i doceniajmy swoje talenty.

Nasz kolega jest miły, sympatyczny i bardzo wrażliwy na krzywdę zwierząt. Wie o nich bardzo dużo, zna usposobienie labradora, wie że beagle to pies gończy, który kocha ruch, bieg, zabawę, a także jest dociekliwy, towarzyski i uparty. Wie również, że psi ogon nie tylko wyraża radość, ale czasem strach i smutek. Ciekawostką jaką opowiedział nam o psach, to to, że niepowtarzalny jak odciski naszych palców, jest także **odcisk psiego nosa**. Jest to sieć bruzd i zmarszczek, które składają się na trufłę, czyli końcówkę psiego nosa. Owa sieć, w połączeniu z rysunkiem nozdrzy psa, tworzy indywidualny osobniczo odcisk, który jest uważany za cechę charakterystyczną danego czworonoga. Wiele organizacji kynologicznych na świecie identyfikuje psy właśnie na podstawie tego odcisku. Tworzone są nawet rejestry odcisków psich nosów, które służą potem identyfikacji zaginionego lub skradzionego psa. Poza tym pięknie rysuje i choć jeszcze nie wierzy w swój talent, my wierzymy, że kiedyś obejrzymy jego wystawę...

Domyślcie się już o kim mowa?

- Witaj, powiedz jak masz na imię i do której chodzisz klasy?

- Mam na imię Karol, chodzę do drugiej klasy.

- Czym się interesujesz i co lubisz robić?

- W wolnych chwilach bardzo lubię rysować i choć nie zawsze mi to wychodzi, to sprawia mi dużo przyjemności. Interesują mnie też zwierzęta, a szczególnie psy.

- Jakie masz marzenia?

- Moim marzeniem jest pracować w schronisku dla psów.

Oto kilka prac Karola, komentarz pozostawiam dla Was...

Nasze pasje.

My uczniowie klasy III (Krystian, Mateusz, Sebastian, Jakub, Szymon) interesujemy się piłką nożną. Oglądamy wszystkie mecze reprezentacji Polski i kibicujemy Legii Warszawa. Jesteśmy zadowoleni z wyniku meczu, który odbył się w dniu 7 grudnia 2016 r., w którym Legia pokonała 1:0 Sporting Lizbonę.

Jako kibice znanych piłkarzy i drużyn piłkarskich próbujemy swoich sił i dwa razy w tygodniu (wtorek i piątek) jeździmy do Chmielnika. Tam też trenujemy i gramy w piłkę nożną w klubie Galicja Chmielnik. Dzięki temu mieliśmy możliwość rozgrywać mecze w innych miejscowościach np. w Stalowej Woli, w Tyczynie, w Albigowej.

Mamy nadzieję, że za kilka lat (oczywiście musimy dużo trenować) będziemy grać w znanych klubach piłkarskich. A może dalej ..., wyżej... ?

Chłopcy z klasy III

Witam wszystkich czytelników gazetki „Motyl”. Nazywam się **Agnieszka Szela** i jestem uczennicą klasy 5. Chciałabym w gazetce Motyl poświęcić jedną rubrykę muzyce. Będę Wam prezentować ulubione piosenki, a także moje teksty. W tym numerze rap

„Nastolatka”

Różowe trampki, jeansy, fryzura jest cool.
Ciągłe nie mam czasu pójść znowu na bój.
Nie mam telefonów obciachowych, okej?
Ja mam iphona złotego 6s.

Jednak mam też znajomych po prostu bój,
Ciągłe wrzucam foty na instagram swój...

Nie mam czasu, aby czekać na lajki, bo w taki sposób nie zgromadzę więcej szajki!

Życie nastolatki nie jest zabawą... No może trochę,
jednak podstawą jest by być, być, być.. Nie poddawać się...

Życie nastolatki.. może i dziwne, ale nie wspomnę nawet jakie kreatywne!

Dla nas nie ma już obciachu... wszystko zrobimy Rachu – Ciachu!

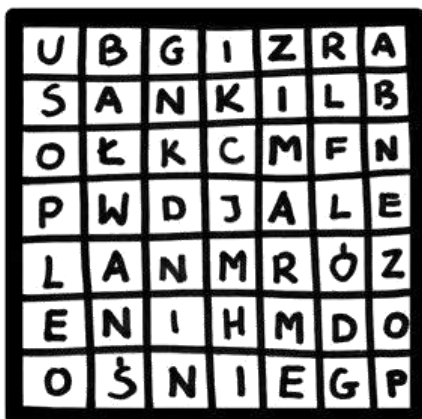
Zbliża się także sroga zima...

Top 10 piosenek!
Bars and Melody – Faded (cover)
Sylvia Przybysz, Verba feat. – Związane oczy mam
Justin Bieber – Love Yourself
Alvaro Soler – Sofia
Mario Bischin – Macarena
Natalia Szroeder – Powietrze
Kasia Popowska – Dryfy
Margaret – Elephant
Margaret – Heartbeat
Grzegorz Hyży – Pod wiatr

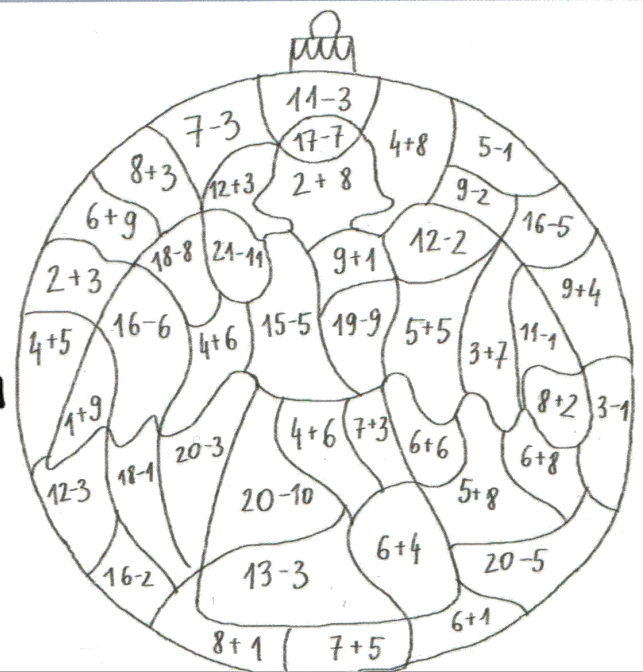

6. Pokoloruj na niebiesko pola, na których wynik działania wynosi 10.

Znajdź siedem ukrytych słów. Mogą być wpisane poziomo i pionowo.

SANKI
ZIMA
ŚNIEG
LÓD
BAŁWAN
MRÓZ
SOPLE

www.urwiskowo.com.pl

Poniżej przedstawiamy pracę Amelii Kolodziej uczennicy klasy szóstej Szkoły Podstawowej im. Stefana Kardynała Wyszyńskiego uhonorowaną pierwszą nagrodą w konkursie „Porozmawiaj z babcią- potrawy i tradycje andrzejkowe i bożonarodzeniowe” zorganizowanym przez Stowarzyszenie Promocji i Rozwoju Wsi Wola Rafałowska „Nasza Wola”

Tradycje i obrzędy Świąt Bożego Narodzenia w mojej rodzinie

Święta Bożego Narodzenia, to piękny i radosny czas. Wszyscy są jakby weselsi i szczęśliwi. Dzieci z utęsknieniem czekają na nadejście tych świąt. Boże Narodzenie to czas rodzinnego ciepła. Okres świąteczny rozpoczyna się 24 grudnia wigilią. Słowo to pochodzi z języka łacińskiego i oznacza czuwanie. Czuwamy więc co roku i oczekujemy nadejścia Chrystusa. Ze świątami Bożego Narodzenia związanych jest wiele tradycji i obrzędów, które co roku, obchodzone są w wielu domach. Opiszę kilka tradycji, które praktykuje się w mojej rodzinie od wielu lat.

„Jest taki dzień, bardzo ciepły, choć grudniowy...”

Wczesnym rankiem, 24 grudnia ubieramy drzewko choinkowe. Wszyscy, bez wyjątku, bierzemy w tym udział. Kolorowe bombki, łańcuchy, cukierki i światełka. Na czubek choinki zakładamy gwiazdę, która symbolizuje Gwiazdę Betlejemską. „Jakiś we Wiliją, takiś cały rok”. Dlatego bardzo ważne, bo powstrzymać się tego dnia od wszelkich złośliwości (zwłaszcza wobec młodszego rodzeństwa :) i przykrości. Bo „ten dzień jaki, cały rok taki”- powtarzała prababcia, powtarza babcia i mama.

Wieczерzę wigilijną spędzamy całą rodziną- ciecie, wujkowie, babcie, dziadkowie, kuzynostwo. Jest bardzo miło i zawsze wesoło. I chociaż nie zawsze udaje nam się rozpocząć wieczerzę wraz z pierwszą gwiazdką, zawsze najmłodsze pokolenie z nosami przyklejonymi do okna z niecierpliwością jej wypatruje. Uroczystą kolację rozpoczynamy modlitwą i wspomnieniem o tych bliskich, których już z nami nie ma. Później dzielimy się opłatkiem i składamy sobie życzenia. Zostawiamy też opłatki dla naszych zwierząt domowych. Stół wigilijny nakryty białym obrusem, a pod nim sianko, które przypominać ma nam o miejscu, w którym narodził się Chrystus. Na stole pojawia się dwanaście potraw, które symbolizują dwanaście miesięcy roku. Wśród tych potraw znajdują się między innymi: barszcz czerwony z uszkami, barszcz biały z grzybami, grochówka, ryby, kompot z suszonych owoców, grzyby, fasola, kapusta z grzybami, gołąbki, ciasta, pierogi z śliwkami oraz pierogi ruskie. W naszej rodzinie do pierogów dodaje się drobne monety, ten kto je znajdzie, będzie miał szczęście w przyszłym roku. Pod półmiski z potrawami wkłada się opłatek. Jeżeli opłatek przyklei się do talerza, oznacza to urodzaj na rzecz, z której potrawa została wykonana. Podczas jedzenia fasoli ciągniemy osobę siedzącą koło nas za włosy. Powinno się wtedy mówić „wij się groszku, wij”, co ma oznaczać, że fasolka ładnie urośnie. Jednym ze zwyczajów, który praktykuje się w mojej rodzinie, jest to, że nie należy wstawać od stołu i odkładać łyżki przed zakończeniem kolacji (odłożenie łyżki oznacza chorobę). Przy wigilijnym stole zostawia się jeden dodatkowy talerz dla nieoczekiwanego gościa, albo dla tych, których już nie ma z nami. Po uroczystej kolacji śpiewamy kolędy. Jest miło, radośnie i cudownie. Po zakończeniu wigilii wszystkie panny wychodzą z domu i dzwonią łyżkami. Zwyczaj głosi, że skąd zaszczeka pies, stamtąd nadejdzie kawaler :) .

Boże Narodzenie wszyscy spędzamy w domu, ale obowiązkowo wszyscy tego dnia musimy być w kościele. W Boże Narodzenie nie gotujemy posiłków, posilamy się tym, co pozostało z kolacji wigilijnej. W nocy, przed drugim dniem świąt, chodzą tak zwani „śmieciarze”, wysypują oni siano i siczkę na podwórko panienek, które im się podobają. Uwielbiam Święta Bożego Narodzenia.

Szkoła Podstawowa im. Stefana Kard. Wyszyńskiego
w Woli Rafałowskiej
www.spwola.com
e-mail: gazetka.motyl@gmail.com

Współpraca: Magdalena Bąk-Maruszak, Andrzej Pieczonka

Redakcja zastrzega sobie prawo do wprowadzania zmian, skracania oraz korekty dostarczonych materiałów